

การวิเคราะห์ทัศนะของสำนักปฏิฐานนิยม เรื่องความจริงในวรรณคดี

นายโพยม เรืองศรี

ศูนย์วิทยพัชการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาปรัชญา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

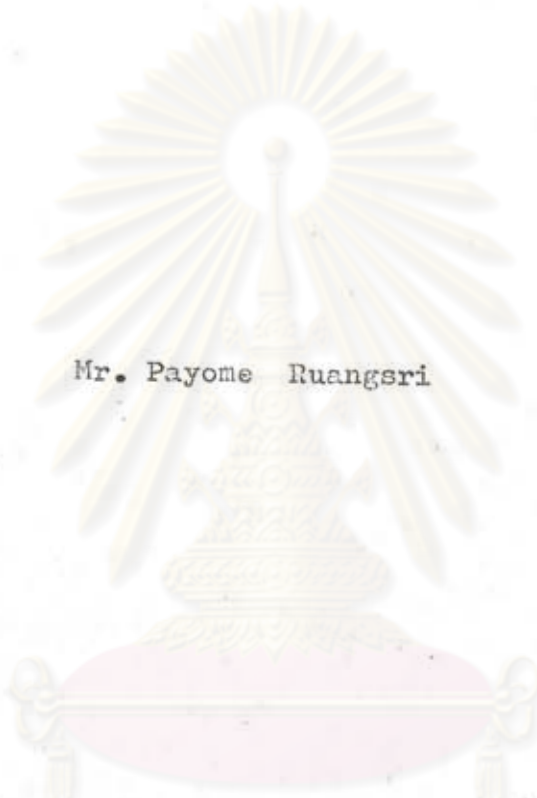
พ.ศ. 2528

ISBN 974 - 564 - 292 - 4

I 16751899

009635

A CRITICAL ANALYSIS OF THE POSITIVISTIC THEORY OF
TRUTH IN LITERATURE

Mr. Payome Ruangsri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974 - 564 - 292 - 4

หัวข้อวิทยานิพนธ์
ชื่อหนังสือ
อาจารย์ที่ปรึกษา
ภาควิชา
ปีการศึกษา

การวิเคราะห์ทัศนะของสำนักปฏิฐานนิยม เรื่อง ความจริงในวรรณคดี
นายโพนม เรืองศรี
คร. วิชาเรขาคณิต
ปรัชญา
2527

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาปัญหาเรื่องคุณค่าประจักษ์หรือความรู้ความเข้าใจในวรรณคดี ในทัศนะทางปรัชญานั้น วรรณคดีถูกลดคุณค่าจากการมีฐานะเป็นแหล่งหนึ่งที่ให้ความรู้ความจริงนับแต่กาลที่ทัศนะปรัชญาปฏิฐานนิยมรุ่งเรืองขึ้นในราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 สำนักปฏิฐานนิยมมีทิวทัศน์วรรณคดีที่มีฐานะเพียงแต่เป็นรูปหนึ่งของการแสดงทัศนะคติพื้นฐานต่อชีวิต เช่นเกี่ยวกับการแสดงออกในรูปของดนตรี กล่าวคือสำนักปฏิฐานนิยมเห็นว่า วรรณคดีไม่ได้ให้ความรู้ทางพุทธิปัญญาใด ๆ เลยเกี่ยวกับมนุษย์และโลกหรือจักรวาล ชาวปฏิฐานนิยมมีทัศนะตรงกันว่าภาษาแห่งวรรณคดีซึ่งชาวปฏิฐานนิยมเรียกว่า "ภาษาเวมก้าโพร์" เป็นเพียงการแสดงออกทางอารมณ์ และโดยนัยนี้จึงถือว่าการคำนึงถึงค่าความจริงไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคุณค่าของผลงานวรรณคดี กล่าวโดยชัดแจ้งก็คือไม่มีความจริงในวรรณคดี กล่าวโดยสรุปก็คือสำนักปฏิฐานนิยมถือว่าวรรณคดีไม่มีความรู้หรือให้ความรู้ใด ๆ

ปัญหาเรื่องความจริงในวรรณคดีเป็นปัญหาเก่าแก่ที่มีการกล่าวถึงนับแต่สมัยพลาโตแล้ว พลาโตถือว่างานวรรณคดีบรรจุเนื้อหาที่มีนัยทัศนะเกี่ยวกับค่าความจริง กล่าวคือ "สามารถประเมินค่าโดยนัยแห่งความจริงและความเท็จได้" พลาโตไม่ไ้กล่าวโทษหรือปฏิเสธศิลปินทั้งหมด หากแต่ปฏิเสธศิลปินเพียงบางพวกจากบนพื้นฐานแห่งทัศนะทางอภิปรัชญาของพลาโตเท่านั้น ในความเห็นของพลาโตไม่มีสิ่งๆ เรียกว่าศิลปะที่ดีและศิลปะที่เลว ศิลปะที่เลวควรถูกปฏิเสธเพราะพลาโตถือว่างานศิลปะนั้น ๆ ขัดต่อท้ายร้ายจิตใจเยาวชนของรัฐ กล่าวคือ การปฏิเสธศิลปินบางพวกของพลาโตมีรากฐานทัศนะอยู่บนลัทธิสโทอิกสภาวะ หรือสัมบูรณ์นิยม พลาโตปฏิเสธวรรณคดีเฉพาะที่เห็นว่าเป็นเท็จและขัดแย้งกับทฤษฎีอนุกรมรัฐ วิทยานิพนธ์นี้พบว่าความจริงในทัศนะของพลาโตมีลักษณะเป็นอนุกรมภาพเชิงจิตนิยมหรืออนุกรมคตินิยม และความจริงเชิงตรรกะถูกพันและขึ้นอยู่ด้วยความจริงทางอภิปรัชญา

อาริสโตเติลได้พัฒนาทัศนะความจริงในวรรณคดีให้นับเป็นเชิงประจักษ์วาทมากขึ้น ทานโต้แย้งระหว่างความจริงเชิงประวัติศาสตร์และความจริงสากล อาริสโตเติลเห็นว่าความจริงที่เสนอออกมาในรูปของวรรณคดีมีลักษณะเป็นสากลมากกว่าความจริงทางประวัติศาสตร์ในทัศนะของอาริสโตเติล วรรณคดีจะจริงหรือเท็จขึ้นอยู่กับว่ามีสาระสอดคล้องหรือเป็นไปตามกฎแห่งความจำเป็นหรือความน่าจะเป็นหรือไม่ ความจริงโดยนัยนี้เกี่ยวข้องกับกรรมหรือการกระทำมากกว่าตัวบุคคลหรือวัตถุทางกายภาพใด ๆ

วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีหัวข้อชวาคเหตุผลสนับสนุนอย่างเพียงพอในการที่กล่าวว่า กวีคือนักโกหก วิทยานิพนธ์ได้โต้แย้งว่า หากผู้กล่าวข้อความอยู่ในกรอบแห่งลัทธิวิตินิยมของเขาแล้ว ผู้จะไม่มีความอันแข็งแกร่งพอที่จะให้สามารถยืนยันได้ว่า กวี (ทุกคน) เป็นนักโกหก วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าเห็นพ้องกับนักวิชาการจำนวนหนึ่งที่เห็นว่า ผู้บอกพร่องในแง่ที่เขาขาดความสนใจเท่าที่ควรที่จะพินิจถึงธรรมชาติของภาษาไทยตัวของมันเอง

ส่วนสำคัญของวิทยานิพนธ์อยู่ในเนื้อหาบทที่ 5 การศึกษาภาษาเมตาไฟร์ (โดยทั่วไปภาษาไทยปัจจุบันใช้ว่า คำอุปมาอุปไมย) ของวิทยานิพนธ์นี้พบว่า มีผลต่อการปลุกทัศนะทางญาณวิทยา ไม่นานมานี้ได้มีการตระหนักในหมู่นักปรัชญาวิทยาศาสตร์ว่า ภาษาเมตาไฟร์มีบทบาทสำคัญในการสำรวจและการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ หัวข้อที่ว่าด้วย "ภาษาเมตาไฟร์และความรู้ของมนุษย์" ของวิทยานิพนธ์นี้เป็นความพยายามขั้นปฐมในอันที่จะตอบคำถามต่อปัญหาที่ว่า "ภาษาเมตาไฟร์คืออะไร" ในการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าพบว่า พาราไดม์ (ความเชื่อที่เป็นเสมือนโลกทัศน์แบบ) หรือกรอบมโนทัศน์ของเรา คือ ตัวเทพัจจัยที่กำหนดชี้ให้เห็นว่า ข้อความไหนเป็นหรือไม่เป็นเมตาไฟร์ ข้อความที่ในภาษาหนึ่งถูกถือว่าเป็นเมตาไฟร์ อาจไม่ถือเป็นเมตาไฟร์ในอีกภาษาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ข้อความที่ว่า "โลกเป็นทิวพระเคราะห์" สามารถกำหนดคร่าวๆ เป็นเมตาไฟร์ (หรือคำอุปมาอุปไมยโดยนัยตามพจนานุกรม) ในภาษากรีกสมัยโคเปอร์นิคัส ในขณะที่ข้อความเดียวกันนี้ไม่ถือว่าเป็นข้อความเมตาไฟร์ในภาษาแห่งโลกทัศน์ปัจจุบัน หากกลับถือว่าเป็นข้อความเชิงบอกเล่าที่มีค่าความจริงเป็น "จริง" ด้วยเหตุนี้ วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าจึงลงความเห็นว่า มติที่ว่า ภาษาเมตาไฟร์เป็นภาษาที่ไร้วัตถุประสงค์แห่งการอ้างอิง เป็นความผิดพลาดซึ่งเป็นผลมาจากการขาดความเข้าใจเท่าที่ควรต่อปรากฏการณ์ทางภาษาศาสตร์ของภาษาเมตาไฟร์ โดยนัยดังกล่าว วิทยานิพนธ์นี้จึงสรุปลงความเห็นว่า โลกทัศน์แบบหรือกรอบมโนทัศน์ของปัจเจกบุคคลนั่นเองที่เป็นตัวกำหนดว่า ข้อความหนึ่ง ๆ มีค่าความจริงหรือไม่ และดังนั้นเป็นข้อที่มีนัยแห่งความหมายนอกเหนือ

วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าลงความเห็นว่ามีค่าความจริงอยู่ในภาษาเมตาไฟร์ หากแต่ไม่ปรากฏ
ชัดเจนนอกขอบเขตของมนุษย์ ดังเช่นที่มีสี่ซอกอยู่ในแสงอาทิตย์ อย่างน้อยที่สุดวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า
ปฏิเสธสมมติความเห็นของสำนักปฏิฐานนิยมที่ว่า ภาษาเมตาไฟร์เป็นแต่เพียงภาษาแห่งการแสวงหา
อารมณ์ วิทยานิพนธ์นี้เสนอข้อโต้แย้งว่าการเข้าใจในความหมายเชิงอ้างอิงของภาษาหนึ่ง ๆ มักจำต้อง
มีความสามารถในการค้นหาและชี้ตัววัตถุที่ถูกอ้างถึงด้วย และแย้งไว้ด้วยว่า ความล้มเหลวของเราใน
การค้นหาและชี้ตัววัตถุที่ถูกอ้างถึงมิได้มีนัยสืบสรุปไปไกว่า ภาษานั้น ๆ ไม่มีวัตถุแห่งการอ้างอิงอยู่
วิทยานิพนธ์นี้พบว่าการศึกษาภาษาเมตาไฟร์จะเกี่ยวพันสืบโยงถึงลัทธิอรรถภาวะนิยม เป็นที่น่าสังเกตว่า
ภาษาเมตาไฟร์มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับมโนทัศน์พื้นฐานทางปรัชญา เช่น "สาระ กับ สาระคิดะ"
และ "ปรากฏภาพ กับ สัจจะภาพ" เป็นต้น งานวิจัยชิ้นนี้นำไปสู่การตระหนักว่า เพราะวรรณคดี
โบราณส่วนใหญ่รจนาขึ้นโดยกวีชาวรหัสยะ ดังนั้น เพื่อการเข้าใจที่ขึ้นต่อภาษาวรรณคดีโบราณ ผู้ศึกษา
จึงควรให้ความสนใจกับลัทธิรหัสยะนิยมมากขึ้น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

12

Thesis Title A Critical Analysis of the Positivist
Theory of Truth in Literature

Name Mr. Payome Ruangsri

Thesis Advisor Dr. Richard Dyche

Department Philosophy

Academic year 1984

ABSTRACT

This thesis is a study of the problem of cognitive value in literature. In philosophy, literature has suffered a degradation from being respected as a source of knowledge since the time when positivism was flourishing. To the positivists, literature was relegated to a kind of the basic attitude towards life, like music. Namely, the positivists held that literature tells us nothing about man and his world or universe. The language of literature, which was called 'the metaphorical language', was considered by them to be solely emotive, and thus the consideration of truth-values is regarded to be irrelevant to the valuation of a work of literature. In other words, for the positivists, there is no truth in literature. In short, literature has no epistemic contribution to the body of human knowledge.

The question of truth in literature is an old problem. It has been raised since Plato. My thesis finds that Plato held that literature is capable of being true or false. Plato banished some artists, not all artists, on the ground of his metaphysics. To Plato, there are good and bad arts, and the bad art should be banished because it corrupts the young's minds. Plato's banishment of the artists is based on his totalitarianism. Plato was concerned to build up a healthy, ideal state. Truth in Plato's sense, with a respect of his metaphysics, is idealistic and transcendental. And for Plato, the logical truth

relies upon and is bound to the metaphysical truth.

Aristotle elaborated the view of truth in literature to be more empirical. He distinguished between historical truth and universal truth. He held that literary truth is more universal. According to Aristotle, that literature will be true or false depends on whether or not it conforms to the law of probability or necessity. Truth in his sense relates to actions rather than to particular, physical objects or persons.

My thesis contends that Hume committed an act of arbitrariness when he said that poets are liars. It is argued in this thesis that for Hume to be consistent with his scepticism, he has no firm ground on which he can say that poets (denoting all poets) are liars. My thesis agrees with a few scholars who pointed out that Hume suffered from his lack of attention to the nature of language itself.

The important part of my thesis consists in chapter five. My study of the language of metaphor has an epistemic evocation. Recently, it has been realized among philosophers of science that metaphors play an important part in scientific investigation and discovery. The section "Metaphor and human knowledge" of my thesis is an attempt to give an answer to the question 'What is metaphor?'. In this research, I find that it is the paradigm or our conceptual scheme which determines what is and is not a metaphor. What is in a language regarded as a metaphor may not in another language be regarded as a metaphor. For example, the statement "The earth is a planet" (This statement is invented for the illustration of this point.) would be regarded as a metaphor in the pre-Copernicus language whereas in the present-day language it is not a metaphor,

but an affirmative or declarative true statement. Therefore, I contend in my thesis that the notion or assumption that the metaphoric language is devoid of the referential aspect is a mistake which results from lack of a proper understanding of the linguistic phenomenon of metaphor. Hence, I contend further that it is the paradigm or the individual's conceptual scheme which determines whether a statement has a truth-value and is then cognitive or not. The metaphoric language is uttered from an epistemic perspective and is thus not solely emotive.

My thesis affirms that truth-values are hidden in the metaphor just as colours are hidden in the colourless sunlight. At least, my thesis refutes the positivistic claim that the metaphoric language is solely emotive. This thesis argues that the apprehension of the referential aspect of a language requires the ability to find and identify the referents of the language; and that our failure to find and identify the referents does not imply that the language has no referents and hence tells us nothing about nothing but solely emotive. My thesis finds that understanding reference involves identification.

Apparently, the study of metaphor will involve the understanding of transcendentalism. Remarkably, the language of metaphor has some connection with such basic philosophical concepts as 'substance and essence' and 'appearance and reality'. Concerned with a better and proper understanding of the language of ancient literature which were mostly composed by mystics, this thesis leads to a recognition that more and proper understanding of mysticism, as well as aestheticism, is required. To understand the ancient literary legacy, one needs to pay more and proper attention to mysticism.

ACKNOWLEDGEMENTS

A few Beings and persons contribute to my accomplishment of this thesis. Here, I wish to state first my thanks to the Being and beings whose miracles I perceive that lead me to the right path of belief to truths and to the Truth. I wish to thank Luangpor Teean Chitlasupoe, my Zen master who has no formal schooling, who points the way by which I am led to obtain new faith in life and a new view of the world. Under his supervision of the practice of meditation, I feel that I am brought back from death to see the hidden truths in the sunlight and to share the immortal milk of divine love, the truth beyond the veil of Maya.

I thank Dr. Richard Dyche, my advisor, who read this thesis. I also wish to thank all the other teachers in the Philosophy Department.

My thanks, then, go to Dr. Anthony Diller of the faculty of Asian Studies, the Australian National University, who sent to me worthy papers and suggestions, who encouraged and helped me a lot in my knowledge of English. My thanks also go to some of his students who contributed to my advance in English. It is Dr. Diller who always encourages me when I am suffering from emotional depression and feelings of defeat and boredom.

A few persons had a share in giving financial supports, whose contributions for which I cannot neglect to utter my thanks here. I thank my brother and Mr. Suppachai Sangpanya and his wife who gave a friendly hand in the impression of this thesis. He also gave a big help at times when I suffered from a kind of mental disturbance.

I wish to thank my peasant parents who, although they cannot support me financially, share the suffering in my endeavour to accomplish this thesis. And, I also thank myself who, without any encouragement and yet despite spiritual torment and mental disturbance, has struggled to finish the thesis. Lastly, my thanks even go to that and those who somehow help teach me how much miserable life can be. Their lesson brings me to understand and feel close to those poor and unhappy fellows who live their lives in misery.

CONTENTS

	PAGE
Abstract in Thai	i
Abstract in English	iv
Acknowledgements	vii
Chapter	
1 Introduction	1
1.1 The significance of the problem	1
1.2 Brief historical background	2
1.3 Objectives	3
1.4 Methodology	3
1.5 Relevant theories and hypothetical statement	5
1.6 Expected benefits	6
2 Conceptual Background	7
2.1 The notion of knowledge	7
2.2 The novel trend in the scientific attitude	10
2.3 Positivism and status of science	15
2.4 Knowledge, Truth and man's crisis	22
3 A Historical Survey of the Problem	25
3.1 Plato's view of literature and truth	25
3.2 Aristotle's theory of art as "imitation"	41
3.3 Hume's view of poets	56
4 Logical Positivism - the Problem stated	87
4.1 Positivist theses of meaning, reference and ontology	87
4.2 Metaphysics and literary arts	98

Chapter	Page
4.3 I.A.Richards' theory of emotive language	105
4.4 The poetic reference and poetic referents	110
4.5 I.A.Richards' view of the function of poetry	117
4.6 I.A.Richards' theory of belief	119
4.7 A brief summary of the problems recognized	121
5 Language, Literature, Knowledge and Truth	123
5.1 Concepts of literature	123
5.2 The language of literature	136
5.3 Metaphor and human knowledge	148
5.3.1 Positivistic view of metaphor	150
5.3.2 Metaphor, metonymy, synecdoche and simile	151
5.3.3 Religious teaching and mysteries of metaphor ..	154
5.3.4 Metaphor and the language of science	158
5.3.5 Two views of metaphor	162
5.3.6 Metaphor, reference and paradigm change	170
5.4 Literary interpretation and truth-value	185
5.5 The function of literature	193
6 Conclusion	200
Bibliography	219
Biography	231